

Desiata kapitola

„Tu zaboč.“ Doktor John Dee sa predklonil a ukázal doprava. „Prejdi po Barbary Coast Trail a pokračuj naokolo na ulicu Embarcadero. Potom choď podľa značiek na most Oakland Bay Bridge.“

Josh prikývol, no pery držal stisnuté. Nechcel rozprávať a veľmi sa snažil nedýchať príliš zhlboka. Mágovi páchlo z úst po skazených vajciach.

„Kam ideme?“ spýtala sa Virginia Darová z tieňov.

„Preč,“ vyštekol Dee. „Ulice sa budú hemžiť policajtni a hasičmi.“

Josh si napravil spätné zrkadlo, aby videl na zadné sedadlo auta. Dee sedel takmer rovno za ním lemovaný jemnou žltou žiarou, zatiaľ čo mlado pôsobiaca žena zaujala miesto napravo čo najďalej od mága. Drevenou flautou si ťukala po spodnej pere.

Josh sa sústredil na šoférovanie a usiloval sa udržať ťažké auto pod kontrolou aj pod najvyššou povolenou rýchlosťou. Snažil sa

nemyslieť na to, čo sa práve stalo – a najmä čo sa stalo s jeho sestrou. Obrátila sa proti nemu alebo vlastne. . . Flamelovci ju proti nemu poštvajú. Ale kde je teraz. . . a ako vysvetlí rodičom, že ju stratil? Mal sa o ňu starať a chrániť ju. A to sa mu nepodarilo.

„Ako sa volal ten komik,“ spýtala sa Virginia nečakane, „čo bol súčasťou dvojice a povedal: ‚Ďalšia pekná kaša, do ktorej si ma dostal.‘“

„Stan Laurel,“ odpovedal Dee.

„Oliver Hardy,“ opravil ho Josh. Jeho otec Laurela a Hardyho zbožňoval. Josh mal síce rád skôr anarchický humor bratov Marxovcov, no k jeho prvým spomienkam z detstva patrilo, ako sedí otcovi na kolenách a jeho telo sa pod ním celé trasie, lebo sa búrlivo smeje na kúsokoch Laurela a Hardyho.

„Oliver Hardy,“ zopakovala Virginia a súhlasne prikývla. „Kedyśi dávno som sa s nimi stretla. Keď som prvýkrát prišla do Hollywoodu.“

„Hrali ste vo filmoch?“ spýtal sa Josh a pozrel na ňu v spätnom zrkadle. Jednoznačne na to bola dosť prítiažlivá.

V šere sa zablyslí jej biele zuby, keď sa naňho na okamih usmiala. „Ešte keď boli bez zvuku,“ odvetila a potom sa obrátila k anglickému mágovi. „Nuž, toto je ďalšia pekná kaša, do ktorej si ma dostal.“

„Teraz nie, Virginia,“ napomenul ju Dee unavene.

„Do kaše si ma dostal aj predtým, John, ale do takejto veru ešte nie. Vedela som, že sa s tebou nemám spriahnuť.“

„Nebolo ťa treba ktovieako presviedčať,“ pripomenul jej Dee.

„Sľúbil si mi svet. . .“ začala, no Dee prudko zdvihol ruku, dotkol sa jej pleca a očami strelil po Joshovi. Odmlika v jej vete

bola taká kratučká, až sa takmer nedala postrehnúť. „... bez bolesti a utrpenia,“ dokončila, ale nedokázala ovládnuť náznak sarkazmu v hlase.

Josh odbočil z Bay Street doprava na Embarcadero.

„Zatiaľ nič nie je stratené,“ vyhlásil Dee. „Nie, kým máme toto.“ Roztvoril svoj flakaty roztrhaný kabát a vytiahol malú knižku viazanú v doskách zo zájdenej zelenej medi. Kniha mala zhruba pätnásť centimetrov na šírku a dvadsať na výšku a bola staršia než samotné ľudstvo. Doktor prešiel prstami po kovovom povrchu a pod jeho dotykom na ňom začali tancovať a praskať žlté čiastočky. Keď sa ich tri aury – pomarančová, šalviová a sírová – pomiešali, v aute okamžite zostal zlý vzduch. Iskry sa rozbehli po každej kovovej ploche. Interiérové svetlá začali blikať, potom zhasli a LCD monitor satelitnej navigácie zaplnili zdeformované dúhové pásy. Samo od seba sa zaplo rádio a preskakovalo z jednej stanice na druhú, až v ňom napokon zakrákala statická elektrina a ono stíchlo. Každá kontrolka na prístrojovej doske sa varovne rozsvietila načerveno. Masívne auto sa myklo a zhasol mu motor.

„Zavrite ju,“ skríkol Josh z predného sedadla. „Zničí všetku elektroniku v aute.“ Keď Dee knihu zabuchol a strčil si ju späť pod kabát, Josh pokrútil kľúčom v zapalovaní, aby znovu nashartoval. Motor zakašľal, ale napokon naskočil a chlapec stlačil plyn až na podlahu.

„Dobrá práca,“ prehodila Virginia Darová.

„Kódex má kľúčovú úlohu,“ pokračoval Dee, akoby sa nič nestalo. „Som si tým istý. Akurát musím prísť na to, ako ho treba použiť.“ Predklonil sa a poklepal Josha po pleci. „Keby len z neho niekto nevytrhol posledné dve stránky.“

Josh čušal. Bolo to zvláštne, ale keď sa sústredil na jazdu, znovu dokázal jasnejšie rozmýšľať. Pod červeným tričkom verného fanúšika San Francisco 49ers mal v plátennom vrecku na krku zavesené dve vytrhnuté stránky z Kódexu. Hoci anglickému mágovi veril – minimálne viac ako Flamelovi –, z nejakého nepochopiteľného dôvodu stále nemal chuť Deemu prezradiť, že stránky má.

„Všetko sa ženie k nám,“ poznamenala Virginia potichu. „Fakt *všetko*. Kukubovia, na ktorých sme narazili v Londýne, sú nič v porovnaní s tým, čo sa teraz valí na mesto.“ Zvrtila sa na sedadle a vyzrela cez zadné okno. K oblohe nad San Franciscom sa dvíhal vysoký stĺpec dymu. „Ľudské úrady začnú vyšetrovanie. Tvoja firma najprv narobila chaos v Ojai a teraz ti zhorela centrála.“ Ešte ani nedohovorila, a už sa vzduchom šíril duni-vý výbuch pripomínajúci vzdialený hrom. „Nie je to hocijaký oheň. Určite zistia, že si v budove skladoval nelegálne látky.“

„Mal som tam len pár chemikálií, ktoré som potreboval na pokusy,“ odpovedal Dee ľahostajne.

„*Nebezpečných* chemikálií,“ pokračovala Darová. „Navyše si napadol dvoch policajtov. Úrady si na teba poriadne posvietia, doktor. Môže ti také vyšetrovanie spôsobiť problém?“

Dee nervózne mykol plecami. „Ak sa budú hrbatť dosť hlboko, nepochybne niečo nájdu. V týchto digitálnych časoch sa nič nedá úplne utajiť.“

Virginia zľahka fúkla na horný koniec flauty. Hudobný nástroj vydal ostrý a nepríjemný zvuk. „Sanfranciská polícia zapojí FBI, tí sa spoja s londýnskym Scotland Yardom, a ak si uvedomia, že všetko súvisí aj s nedávnou pohromou v Paríži, budú kontaktovať francúzsku Sûreté. Keď ťa poliši začnú hľadať na bezpečnostných

kamerách, nájdú ťa. A budú sa vypytovať. Stavím sa, že ich bude zaujímať, ako si sa bez jediného záznamu dostal z Ojai do Paríža a potom si sa vrátil do San Francisca bez toho, aby si nastúpil na palubu komerčného alebo súkromného lietadla.“

„Nemusíš znieť tak natešene,“ zamrmlal Dee.

„A nezabúdajme na Starších. Povedala by som, že už v tejto chvíli sa sem hrnú Starší, príslušníci druhej generácie aj kadejaké ďalšie potvory, lebo sledujú zápach tvojej mágie. Určite na teba – živého či mŕtveho – vypísali paradnu odmenu.“

„Živého,“ opravil ju Dee skrúšene. „Chcú ma živého.“

„Ako vieš?“

„Vravel mi to Machiavelli.“

„Machiavelli!“ zvolali Virginia a Josh jednohlasne.

„S tým veru priatelia nie ste, John,“ poznamenala Virginia. „Iba ak by si za posledných pár stoviek rokov načisto otočil.“

„Nie sme priatelia, ale zase ani nepriatelia. Aj on sklamal svojho pána.“ Ukázal palcom za seba. „Viete, že je len niekoľko kilometrov odtiaľto? Aj s Billym Kidom sú na Alcatraze.“

„S Billym Kidom?“ zaujímal sa Josh okamžite. „S tým Billym Kidom? Tým štvancom?“

„Áno, pravdaže,“ odsekol Dee. „Nesmrtelný Billy Kid.“

„Čo tam robia?“ spýtal sa Josh zmätene.

„Nezbedy,“ odvetil Dee s úsmevom.

„Ako sa na ostrov dostali? Myslel som si, že je pre verejnosť uzavretý.“

„Veď aj je,“ súhlasil Dee. „Patrí mojej spoločnosti Enoch Enterprises. Kúpili sme ho od štátu. Natárali sme im, že z neho spravíme múzeumlivej histórie.“

Josh spomalil, keď na semafore pred ním naskočila červená. „Tipujem, že ste klamali,“ zhodnotil.

„Doktor John Dee nedokáže hovoriť pravdu,“ zahundrala Virginia Darová.

Nesmrtelný ju ignoroval. „Moji páni mi prikázali, aby som na bezpečnom mieste čo najbližšie k mestu zhromaždil zverinec beští a netvorov. Ostrovné väzenie bolo dokonalým riešením. Dokonca už malo pripravené cely, kam sme ich mohli umiestniť.“

Virginia sa predklonila. „Aké netvory tam máš?“ spýtala sa. „Zvyčajné druhy alebo si našiel aj niečo zaujímavé?“

„Mám tam len to najhoršie,“ odpovedal Dee. „Nočné mory, divoké potvory a ohavné zvery.“

„A dôvod?“

„Keď nadíde správny čas, chcú ich vypustiť do mesta.“

„Ale prečo?“ dožadovala sa vysvetlenia.

„Aby rozptýlili ľudí a umožnili Starším vrátiť sa do tejto Ríše tieňov. Potvory spustošia mesto a zastaviť ich nedokáže ani tá najmodernejšia armáda so zbraňami a s palebnou silou. Keď bude mesto na pokraji kolapsu, objavia sa Starší a netvory porazia. Stanú sa tak záchrancami ľudí a oni ich budú znovu uctievať ako bohov.“

„Ale načo to bude dobré?“ čudoval sa Josh.

„Keď sa vrátia, môžu sa pustiť do obnovy Zeme.“

„To chápem. Ale prečo sa nemôžu skrátka vrátiť? Načo musíte ničiť mesto?“

„Nie celé mesto...“ začal Dee.

„Viete, čo chcem povedať!“